

Suat Kemal Angı,

28 Aralık 1966'da doğdu. "Cahil Zaman"ları, "Walter Benedix Schönflies Benjamin"le Yaşamak"ı ve "Cadde"yi yazdı. "*Yankının Kemikleri*"ni ve "*Esrar Üzerine*"yi Türkçeye kazandırdı. Ankara'da yaşıyor. İngilizce biliyor ve bir meyvesi var.

Ankara Kitaplığı Dizisi: 5 (Roman)

Suat Kemal Angı • Galileo'nun Karısı

ISBN 978-975-7525-39-4

1. baskı, Mart 2014

Editörler, Nuh Naci Kışınışci, Mehmet Raif Aydın

Kapak tasarımı, Ayşe Pala

Ofset hazırlık, EdipBakDeniz

Baskı, Ankamat Matb. Ltd. Şti.

Tel: 0312 394 54 94 • Sertifika No: 13256

© Angı Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

© Suat Kemal Angı

Angı Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. (Sertifika No: 18739)

Sanayi Cad. Demir İş Hanı 17/3 Ulus-Ankara

Tel: 0312 312 36 55 • Faks: 0312 324 10 00

www.ankarakitapligi.com

Galileo'nun Karısı

<http://www.thenagainoneminute.com>

<https://www.facebook.com/galileonunkarisi>

Galileo'nun Karısı

roman

Suat Kemal Angı

Zaman nedir ki?	7
Teşekkür	8

Galileo’nun Karısı

One Minute	15
One Minute Again	53
Güzel Ankara	91
Ada Hikâyeleri	161
Galileo’nun Karısı	193
Then Again One Minute	249
Aforizmalarla Yaşayanlar	317
Ankara Viskisi	411
Fuck the Seeds	475
Sözlük / Tercümeleler	607

Otto Umbehr,
"Self-Portrait", 1952

Zaman nedir ki?

»“*Homo sapiens*’in elli bin yıldan ibaret tarihi,” diyor çağdaş bir biyolog, “yeryüzündeki organik hayatın tarihiyle karşılaştırıldığında, yirmi dört saatlik bir günün ancak son iki saniyesi kadardır. Uygar insanın tarihiyse böyle ölçüldüğünde, son saatin son saniyesinin beşte birini ancak kaplar.” Mesianik zamanın bir modeli olarak, tüm insanlık tarihini muazzam bir kısaltmayla içinde taşıyan şimdi’nin zamanı, tamı tamına insanlık tarihinin evrendeki yerine denk düşer.«

»Geçmiş, gizli bir zaman dizini taşır; ona kurtulma kapısını açan budur. Eskileri kuşatmış olan havanın soluğu bize değip geçmez mi? Kulak verdiğimiz seslerde, artık susmuş olanların yankısı yok mudur? Kur yaptığımız kadınların tanımadıkları kızkardeşleri olmamış mıdır? Böyleyse eğer, bizimle geçmiş kuşaklar arasında gizli bir anlaşma var demektir: Bu dünyada bekleniyorduk biz. Daha önceki her kuşak gibi biz de *zayıf* bir Mesianik güçle donatılmışız, geçmişin üstünde hak iddia ettiği bir güç... Bu iddianın karşılığını vermek kolay değildir. Tarihsel maddeci bunun farkındadır.«

Walter Benjamin

Teşekkür

Anneme, babama, kardeşlerime. Pelin'e ve Edip Deniz'e. Mehmet Raif abime. Nuh Naci abime. Bayram kardeşime. Tüm sevdiklerime. Beni çok seven ve yok yere terk eden eski sevgililerime. Beth'e. Aşka. Sosyalizme. Aşka-Sosyalizme-Beth'e. Teknik Oda'ya. FEMEN grubuna. Müziğe ve Simeon ten Holt'a. Ressama ve heykeltıraşa. Kuğulu Park'a ve Kuğulara. Nilhan Saygon'a ve Horozlu Adam'a. Şiire ve Tebessüm'e. Şaire ve deliliğe. Matematiğe. Özellikle yüzdeler konusuna. Bilime ve bilim insanına. Misal. Prof. Dr. Celal Şengör'e. Karikatüre. Bülent Arabacıoğlu'na ve Tipitip'e. Charlie Chaplin'e. Fellini'ye. Kara Kedilere. Ak Kedilere. Çingenerler Zamanı'na. Köprü Üstü Âşıkları'na. Kafka'ya. Walter Benjamin'e. Âlin Demirbilek'e. Âlin Hanımefendi'ye. Samuel Beckett'e. Oğuz Atay'a, Yusuf Atılgan'a, Sevim Burak'a, Bilge Karasu'ya. Parasız yatılılara ve Ece Ayhan'a. Biraz ona, biraz buna. Biraz Caliban'a. Düzensiz kırlara ve yaratıcılığa. Ansel Adams'a ve Man

Ray'e. Buğdaya ve ekilmiş topraklara. Erotizme. Erotizmin ta kendisine. Sineğe ve manzaraya. Canlılığa ve hayatın güzelliğine. Tarihlerin önemine ve not tutmaya. Sami'ye. Murat'a. Papağan'ın sahibine. Papağan'ın kendisine. Papağana. Nis'e. Recep Aga'ya. Hanımefendi ya da beyefendi olmaya özenen küçük öğrencilerime. Tunalı Hilmi Bey'e. İttihat ve Terakki kökenlilere. Kökene. Teşkilat-ı Mahsusa'ya. Karakol Cemiyeti'ne. Hilal-i Ahmer Cemiyeti'ne. Milli Talim ve Terbiye Cemiyeti'ne. Türk Ocağı'na. Ve diğerlerine. 1918 yılında Adana Dört Yol'da atılan ilk kurşuna. Kuvayi Milliye'ye ve ruhuna. Atatürk'e ve Birinci Cumhuriyete. Eski Güzel Ankara'ya. Zeytinyağlı kerevize/pırasaya. Lüferin yanında rakı içenlere. Misal. Aydın Boysan'a. Ankara'nın taşına, toprağına, bağına. Anadolu'nun bağlarına, şarabına. Ankara'nın katledilmiş gazetecilerine. Adam gibi spikerlere. Adam gibi futbol yorumcularına. Kreatife değil. Yaratıcılığa. Referandumda Kesinlikle Hayır oyu verenlere. Antikapitalist HES direnişçilerine. TEMA Vakfı'na, Kavaklıdere Şarapları'na. Sevda-Cenap And Müzik Vakfı'na. Atatürkçü Düşünce Derneği'ne. Şubelerine. Türkiye'nin asi ve devrimci gençlerine. Türkiye Gençlik Birliği'ne. Cumhuriyet değerlerine ve rakıya tutkuyla bağlı Alkolik Hareket Partisi'ne. Adalet öyle değil böyle aranır diyen. Ailemizin örgütü RedHack'a. Adaletle ve gerçeğe. Gerçek Arıcılara. Gerçek Avcılara. Şarap üreticilerine. İnsanı sevenlere. İnsana iyi şeyler sunanlara. Gerçek emekçilere. Gerçek emekçi yayıncılara. Gerçek eğitimcilere. Gerçek gazetecilere. Maden işçilerine, demiryolu işçilerine, tersane işçilerine. İsmail Hakkı Tonguç'a ve Hasan Âli Yücel'e. Sadece gerçeklere. Gerçek Atatürkçülere. Gerçek Cumhuriyetçilere. Cumhuriyet Mitinglerine. Cumhuriyetin yaşayan şövalyelerine. Müjdat Gezen Abime, Levent Kırca Abime, Ümit Kocasakal Hocama. Ve diğerlerine. Namuslu ve kentli belediyecilere. En başta Yılmaz Büyükerşen'e. Cumhuriyetin savcısına. Misal. Doğan Öz'e. Kemalist sosyalizme ve parlamento dışı muhalefete. Mi-

sal. Doğan Avcıoğlu'na. Cumhuriyetin gazetecisine. Misal. Uğur Mumcu'ya. Cumhuriyetin öğretmenine. Misal. Emin Yener'e. Cumhuriyetin müftüsüne. Misal. Turan Dursun'a. Cumhuriyetin akademisyenine. Misal. Ahmet Taner Kışlalı'ya. Cumhuriyetin romancısına. Misal. Sabahattin Ali'ye. Cumhuriyetin yoldaşına. Misal. Mustafa Suphi'ye. Cumhuriyetin sendikacısına. Misal. Kemal Türkler'e. Cumhuriyetin şairine. Misal. Behçet Aysan'a. Ve diğerlerine. Cumhuriyetin ve Devrimin şehidine. Mustafa Fehmi Kubilay'a. Bekçilere. Hasan'a ve Şevki'ye. Gözünü budaktan sözünü padişahıtan sakınmayan bir avuç Cumhuriyet parlamenterine. En başta Muharrem İnce'ye. 23 Nisan Meclisine. Dava adamlarına ve Milli Anayasa Forumu'na. Gerçek demokrasiye. Hukuka ve adalete. Bu vatan için Silivri'de yatanlara. Bu aslanların Namık Kemal'le benzerliğine. Misal. Soner Yalçın'a. Nato'ya karşı çıkan subaylara. Halatın bizim tuttuğumuz ucundan asılan herkese. Kâğıtlarıma, kurşunkalemlerime. Ve bu dünyaya konup göçen herkese. Hem toprağa hem kirpiklerime düşen insan, hayvan ve bitkilere. Timsah hariç. Gözyaşlarına. Birinci Dünya Savaşı'nda esir düşen ve dünyanın dört bir yanındaki esir kamplarına gönderilen on binlerce Türk askerine. Cephelere. Sarıkamış'a, Galiçya'ya, Romanya'ya. Suriye, Filistin, Sina ve Irak'a. Yemen çöllerine. Beşparmak Dağları'na. İsimsiz kahramanlara. Ay yıldızlı bayrağa sarılıp gelen tabutlara. İçindeki şehitlere. Canlara. Ada'ya. İnsana. Küvete. Küvetteki minicik canlara.

Galileo'nun Karısı

Galileo'nun Karısı'na...

One Minute

O ATI hatırlıyorsun, öyle değil mi sevgili/sevdalı okur? Aferin sana, unutma zaten. Daha ne mucizeler göreceksin, söz veriyorum sana. Bak. Buraya yazıyorum işte.

Kalem, kitap, defter.

Doğa, çevre, küresel ısınma.

Orospu, pastırma, bastırma.

OED.

Hayır yazmıyorum. Söylüyorum sadece. Yani anlatıyorum. Daha sonra yazmayı düşünüyorum.

Çünkü zevk verirsen, zevk alırsın.

Bayılmışım. Uyandığım da anladım. Aslında kavradım demeliyim. İnsanı medeni cesareti ayakta tutuyor. Ya da. Dut ağaçları.

Hemen bir sigara yaktım. Kurtuluşumuzun şerefine. Hem de tek başıma. Bakıştık Rex/Alex'le. Gülümsedik. Öksüre öksüre.

Her şey Ankara'da başladı. *Poets' Corner*'da kırıldı. Ankara'da bitti.

Hepsi köpekler yüzündendi. Hep atomlar yüzündendi. Hep uzaklık yüzündendi. Hep yağmurlar yüzündendi. Ada'daki.

Ah! Beth. Ah salak kafam!

Ah sizi gidi uyanık tüccarlar sizi! Kara vicdanlı Siirtli denizciler sizi.

Sizi gidi tuzu kuru dominant teyze çocukları sizi! Aforizmayla beslenen mektepli takımı sizi.

Parayla değil. İnsanın içinde olması lazım. Misal. Cehalet. Misal. İhanet.

Geriye dön. İleri marş. Türkiye'nin sol ayağı ilerle! Milattan önce bilmem kaç.

İnsan. Yalnız. Tek başına. Çünkü insan gözleriyle görür. Her göz gördüğünü görür. Sarı göz yoktur. Ela. Kahverengi. Mavi. Yeşil. Kara gözler kara görür. İri göz. Yumuk göz. Pörtlek göz. Çekik gözler ince uzun görür. Kem gözse. Elektrikli bir bakıştır sadece.

Desenize. Bir şairi yaşarken önemsemek. Zahmetli iştir diye!

»Çok acı var dayanamıyorum. Çok çaresizim. Çok özür dilerim.

Dicle.«

Desenize. Yıldızlara ateş etmek. Zahmetli iştir diye!

Dicle bir nehir değildir. Dicle bir nehirdir. Dicle sevgili kardeşimdir.

»İda'nın hep dediği gibi, *en iyi/güzel hikâyeler gerçek hikâyelerdir.*«

Aztekler, Kızılderililer, Mayalar.

Ama asıl Lidyalılar.

Tamam kabul ediyorum. Anlatmaya başlarken, hani ya ta en başta, benim de bazı ticari beklentilerim, aslında hayallerim vardı. Ama inan bana çok kısa sürdü. Bu umutla birlikte anlatmanın, uzay boşluğunda paraşüt takmak/açmak kadar saçma olduğunu çok çabuk anladım. Kavradım demeliyim. Çünkü bu bir pazarlama sorunu. Edebiyat bir kendini pazarlama sorunu. Pazarlarsa, herkes bilir ki kalabalık olur. Ve pazarlık en azından iki kişi arasında olur. O iki kişinin de ayakları mutlaka yerde olur. İşte, ikisi de bende yokmuş. Aslında olmadığını sonra anladım. Kavradım demeliyim. Ayaklarımın yani. *What?*

Yerde yani. Zaten o zaman dışarıdaydım, Beth.

Kitabı elime aldım. Nasıl heyecanlıyım. Bir açtım. O.

Ayrıca, insanın kendisine hikâye anlatması ne zormuş!